

Club Excursionista de Gràcia

M A R Ç
A B R I L
2 0 0 9

PASSATGE MULET, 4

08006 BARCELONA

TEL: 93 237 86 59

FAX: 93 237 31 48

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia

Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Butlletí social

XXVII Any - 2a. Època, núm. 106

Fundat l'any 1922

40ena Renovació de la Flama de la Llengua Catalana (Fotografies de Jordi Coca)

Copa Catalana de Caminades de Resistència

CICLE D'AUDIOVISUALS JOSEP BUCH I PARERA - MONTBLANC, UN CLÀSSIC

Lliurament dels trofeus de la XI Copa Catalana de Caminades de Resistència, en què el CEG vam quedar sisens i quatre de nosaltres vam aconseguir el trofeu de Campions individuals.

EDITORIAL

40ena. RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA – MONTSERRAT 2009

Enguany s'escau la 40ena. Renovació de la Flama de la Llengua Catalana que l'any 1968, com és sabut, s'encengué davant de la tomba de Pompeu Fabra, a Prada del Conflent, i és portà fins a la llàntia votiva col·locada per l'excursionisme català a l'atri de l'Abadia de Montserrat, fruit d'una proposta presentada a l'assemblea federativa d'aquell any per part del Club Excursionista de Gràcia, la Unió Excursionista de Catalunya, el Centre Excursionista Àliga de les Corts i l'Agrupació Excursionista d'Etnografia i Folklore, amb motiu de celebrar-se l'Any Fabra. La llàntia ostenta el següent lema: "L'encengué la Fe – La portà l'Esforç – La manté la Voluntat d'un Poble".

I cada any té lloc la Renovació de la Flama amb el mateix cerimonial i, en molts casos, la mateixa ruta: Prada – Monestir de Montserrat. D'aquesta tasca se n'ocupa -cada any, també, i en escaure's la commemoració del naixement de Mestre Fabra- una entitat excursionista catalana diferent.

Aquest 2009, el nostre Club s'ha fet càrrec dels actes del trasllat de la Flama, com ho va fer ja el 1972 i el 1997. Així, doncs, el 31 de gener la torxa peregrina va ser encesa a Prada, per iniciar el camí fins a arribar al Monestir de Montserrat el passat 15 de febrer, on es van dur a terme els actes de renovació.

Un representant del Pare Abat va rebre la torxa a l'entrada del recinte de l'Abadia de mans del nostre president, Francesc Sanahuja. Tot seguit, la solemne missa conventual rebé les ofrenes de la Flama de la Llengua Catalana. Sortits ja, es realitzà a l'atri l'encesa simbòlica de la Renovació de la Flama amb els parlaments del president del C.E. de Gràcia, el Rvdm. Pare Abat i el vicepresident de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, i s'entonà l'himne nacional català *Els segadors*.

Després, en una de les Sales de la Basílica, el Molt Hble. President del Parlament de Catalunya, Sr. Ernest Benach, va agrair de poder compartir amb tots els assistents el 40è. Aniversari de la Flama, que s'adiu amb la nostra voluntat de continuar sent vius com a poble; renovar la Flama, afirmà, és mantenir el record dels que ens han precedit en la tasca que nosaltres hem de prosseguir en una ferma confiança en l'esdevenir de la parla catalana, arrel de les nostres llibertats.

Li respongué el Pare Abat del Monestir, Rvdm. Josep M. Soler, que es va congratular de la presència del Sr. Benach a Montserrat perquè significa una realitat de present i de futur pel que fa a la importància de protegir i de defensar institucionalment la nostra llengua.

Tancà aquestes intervencions amb una salutació ben cordial el Sr. Joan Miquel Martínez, alcalde de Monistrol, municipi al qual pertany el Monestir com va destacar el pare abat.

A continuació, tingué lloc l'acte acadèmic amb la glossa de la trobada per part, inicialment, del nostre consoci i expresident Joan Cervera, que va recordar el nostre fundador Josep Buch i Parera, entusiasta montserratí (la seva important col·lecció de records i elements montserratins es troba dipositada al Monestir). Posà de manifest la decisiva aportació del C.E. de Gràcia, juntament amb la UEC, l'Àliga i l'AEFF, als actes commemoratius del Centenari de Pompeu Fabra amb el lliurament de la Llàntia que féu el moviment excursionista català, així com la continuïtat de les posteriors Renovacions. Es referí a les vegades que els Cantaires Muntanyencs hi han participat, concretament els anys 1968, 1972, 1976, 1982, 1994, 1997 i 2009. Féu un breu repàs de les dates més punyents de la nostra història, que el poble va saber superar amb els seu esforçat treball, actitud que avui cal repetir per damunt de totes les adversitats.

Jordi Mir, del C.E. Àliga i de la UEC, que, d'altra banda, se'l pot considerar el principal catalitzador de la Flama de la Llengua Catalana, va fer una brillant exposició de tots els territoris on es parla català (Andorra, País Valencià, ses Illes, Catalunya Nord, la Franja de Ponent, l'Alguer i el Principat) i es fonamentà en la demografia actual per assegurar que és més elevat que mai el nombre de persones que empren avui la nostra parla en relació, per exemple, al moment històric d'iniciar-se la Renaixença al segle XIX. Malgrat totes les dificultats, assegura que el poble és qui té la força i no es pot pensar en absolut que pugui desaparèixer aquesta llengua.

Van ser els Cantaires Muntanyencs, del CEG, els que van iniciar la cloenda de l'acte amb unes cançons, dirigides per Víctor Barbé:

La Muntanya (himne muntanyenc)
Música A. Marraco.- Harm. P. Jordà.
Ve la són bosc endins (cançó excursionista)
Elisard Sala.
Ma llibertat (clam francès de protesta)
Georges Moustaki.
Les aromes del Queral (sardana)
Música N. Pérez.- Harm. Ll. Sánchez.

En acabat, el vicepresident de la FEEC, Francesc Guillaumon, va adreçar unes paraules de felicitació al nostre Club per la bona organització dels actes commemoratius.

I fou Francesc Sanahuja qui els va cloure definitivament tot llegint uns pensaments de **Pompeu Fabra**:

**No tenim un estret nacionalisme.
Vivim de cara al món i
si volem la plena sobirania
és per millorar la qualitat
dels nostres conciutadans
i per obtenir que Catalunya,
intensament civilitzada,
pugui oferir una efectiva col·laboració
en l'obra de millorament i progrés
de la humanitat.**

Aurora Vila i Guàrdia

(Fotografies a les contraportades)

AGENDA

MARÇ

3, dimarts a les 20:00h

Secció de Muntanya. Curs d'Esquí de Muntanya

Sessió teòrica

Coordinador: Enric Tomàs.

5, dijous a les 20:00h

Secció de Muntanya. Curs d'Esquí de Muntanya

Sessió teòrica

Coordinador: Enric Tomàs.

7 i 8, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle Sortides d'Alta Muntanya

Meranges

Coordinador: Francisco Romero.

7 i 8, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Curs d'Esquí de Muntanya

La Molina.

Coordinador: Enric Tomàs.

10, dimarts a les 20:00h

Secció de Muntanya. Curs d'Esquí de Muntanya

Sessió teòrica

Coordinador: Enric Tomàs.

12, dijous a les 20:00h

Secció de Muntanya. Curs d'Esquí de Muntanya

Sessió teòrica

Coordinador: Enric Tomàs.

12, dijous, a les 21

GE. Cicle de pel·lícules d'espeleologia

China Beneath the Wall

14 i 15, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Curs d'Esquí de Muntanya

La Molina.

Coordinador: Enric Tomàs.

15, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Senderisme.

GR 176 Navàs - Santa Fe de Vallderes

Coordinador: Roger Lloses.

2, dijous a les 20:00h

Secció de Muntanya. Curs d'Esquí de Muntanya

Cloenda

Coordinador: Enric Tomàs.

19, dijous a les 21:30h

Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera

Cordillera Blanca (Perú)

A càrrec d'en Jaume Asensio i en David Moreno

28, dissabte

Secció de Muntanya. Cicle Sortides de Mitja Muntanya

Serres de Cabrera i Llancers

Coordinadora; Elena Martinez.

22, diumenge, d'11 a 13 hores

Secció Cultural. "Descobrim Barcelona"

Lloc de trobada: plaça de l'Àngel. Sortida de metro de Jaume I

Barri de la Ribera.

Coordinació: Dolores Lázaro

31, dimarts

GEDE. Cicle de pel·lícules d'escalada

Ama Dablam

ABRIL

4 i 5, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle Sortides d'Alta Muntanya

Pic Sayó 3320 m (Maladetes occidentals)

Coordinador: Pep Bellavista.

16, dijous a les 221:30h

Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera.

L'Alt Atlas: entre Imilchil i Zawir-Ahançal.

A càrrec de J.Rafel Alsina, Joan Guirao, Joan Castelltort

19, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de BTT

De Sant Celoni a Calella. 35 km - 600m desnivell

Coordinador: Francisco Romero. Nivell Mig.

19, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Senderisme.

GR 176 Santa Fe de V.-Sant Joan de Montdarn

Coordinador: Roger Lloses.

25 i 26, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Mitja Muntanya.

Tinença de Benifassà Tossal dels Tres Reis

Coordinador: Manel Juan.

MAIG

1, 2 i 3, divendres, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Senderisme

Roquefort (Aveyron-França)

9 i 10, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle Sortides d'Alta Muntanya

Tuc de Saboredo

Coordinadora: Laia Casañas.

16 i 17, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de BTT

Via Verda Zafan

Coordinadora: Mònica Gasulla - 60km - Nivell Baix.

17, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Senderisme.

GR 176 Sant Joan de Montdarn-Puig-reig

Coordinador: Roger Lloses.

21, dijous a les 21:30

Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera.

Projecció a determinar

23 i 24, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Mitja Muntanya.

De pont a pont (Muga-Fluvià)

Coordinador: Carles Federico.

**INFORMACIÓ ACTUALITZADA DE LES ACTIVITATAS
DEL CLUB PODEU VEU-RE-LA A**

www.cegracia.cat

CANTAIRES MUNTANYENCS

41è CONCERT DE NADAL

Arribats al 41è Concert de Nadal,enguany hem avançat la data de la seva celebració en una setmana. I el dia escollit ha estat el 13 de desembre de 2008.

Com ja és costum, el concert ha tingut lloc a la Parròquia del Corpus Christi per gentilesa del seu rector. El president de la Coral, Miquel Fernández, n'ha fet la presentació, tot donant les gràcies de l'acolliment que ens dispensa aquesta Parròquia. Això a part, dedica un record a la nostra companya, Pilar Turmo, que ens va deixar el darrer mes de juny.

Després dona les gràcies al qui fou el primer director de la Coral, Josep Vila, per la seva assistència i per voler dirigir-nos, com cada any, la primera peça del concert nadalenc. Avui serà *Cançons de ma terra*, de la qual és autor tant de la música com de la lletra.

I, seguidament, fa la presentació del guitarrista xilè, Eulogio Dávalos, mestre en el domini de la guitarra, que intervindrà en la segona part del programa. La nostra Coral ja va tenir ocasió d'escoltar-lo, el juny del 2007, en un recital íntim que ens va oferir en el nostre Club, gràcies a l'amistat que l'uneix amb el matrimoni González-Turmo; ells ens el van fer conèixer. (Aleshores encara comptàvem entre nosaltres amb la malaguanyada Pilar Turmo). En el butlletí nº 98, d'agost/setembre de 2007, sota el títol "*Una vetllada inoblidable*", hi trobareu una petita ressenya de la personalitat i de l'història d'Eulogio Dávalos.

El concert començà, doncs, amb *Cançons de ma terra*, del mestre Vila, que ell mateix dirigí. A continuació, els Cantaires Muntanyencs interpretaren, sota la batuta del nostre director Víctor Barbé:

<i>Ve la son bosc endins</i>	Elisard Sala.
<i>Donna, donna</i>	S. Secunda.
<i>A time for us</i>	Nino Rota.
<i>Ma llibertat</i>	Georges Moustaki
<i>Les aromes del Queralt</i> (sardana)	N. Pérez/Ll. Sánchez.

La segona part va córrer a càrrec, com ha quedat dit, del mestre de guitarra Eulogio Dávalos amb les peces següents:

<i>Preludio nº 1</i>	Héctor Villalobos.
<i>Alfonsina i el mar</i>	Ariel Ramírez.
<i>El testament d'Amèlia</i>	Tradicional catalana. Adapt. M. Llobet.
<i>El cant dels ocells</i>	Tradicional catalana.
<i>Te recuerdo Amanda</i>	Víctor Jara.
<i>Relato – Milonga para Mimita</i>	Eulogio Dávalos.
<i>Danza española nº 5</i>	Enric Granados. Adapt. M. Llobet.
<i>Pascual Lama (manantial)</i>	Eulogio Dávalos.

Aquesta última obra la dedicà a la memòria de la Pilar.

S'inicià la tercera part amb la cançó popular, arranjada per Norman Luboff, *A la nanita, nana*, en la qual intervingueren alguns excantaires de la Coral.

El concert seguí amb:

<i>Si el món és ple de gebre (Oratori de Nadal)</i>	Joan S. Bach.
<i>Per damunt la neu (Nadala nord-americana)</i>	W. Martin.
<i>El camí que féu Jesús (Espiritual negre)</i>	R. F. Ynera.
<i>Els àngels de la glòria (Popular francesa de Nadal)</i>	Harm. Manel Oltra.
<i>Campana sobre campana (Nadala popular cordovesa)</i>	Harm. Antoni Pérez Moya.

Fora de programa s'interpretà

Joia en el món, de G. F. Haendel.

El president del Club Excursionista de Gràcia, Francesc Sanahuja, va agrair la presència de tots els assistents, especialment dels representants d'entitats excursionistes i del conseller d'Esports de l'Ajuntament de Gràcia, Josep Anton Vinyals, en aquesta 41ª edició del Concert de Nadal.

Dóna les gràcies, també, als Cantaires Muntanyencs per la seva tasca duta a terme durant tot l'any, i als membres de l'executiu i junta directiva del C.E.G. per l'esforç que ha representat per a totes les Seccions les activitats que s'han realitzat. Entre elles, i per no ser exhaustiu, destaca la

Obra Social "la Caixa"

gesta dels dos Xaviers amb l'ascensió a l'Everest, la consecució d'un dels rocòdroms més espectaculars de Barcelona, els actes del 50è Aniversari de la fundació del GIE, i un llarg etcètera, que es disculpa de no explicitar, però tots ells excel·lents i que ajuden, sense cap mena de dubte, al creixement de la nostra Entitat. Acaba desitjant a tothom unes felices festes de Nadal i Any Nou.

Ara és el Conseller Municipal d'Esports, Sr. Vinyals, qui posa en relleu la importància que té per a la vila de Gràcia la realització d'actes com el que s'ha celebrat avui, i de tots aquells a què ha fet esment el president del Club. I reitera els millors desigs de felicitat en les festes de Nadal, així com de prosperitat per a l'Any 2009 per a tots els presents.

Segueix el president dels Cantaires Muntanyencs, del CEG, que clou l'acte, tot fent seves les expressions de bons auguris per a aquestes festivitats.

I aquesta columna s'adhereix de tot cor als desigs de felicitat per a tots els nostres lectors, alhora que fa vots per a la consecució d'un món millor.

Fins a l'any vinent!

CONCERT DE NADAL A TEIÀ

Com afegitó a aquestes festes, la Coral Esclat, de Teià, que dirigeix també el nostre director, Víctor Barbé, convidà els Cantaires Muntanyencs a acompanyar-los en el seu Concert de Nadal a l'església parroquial de la població, el diumenge 21 de desembre del 2008.

La nostra aportació fou:

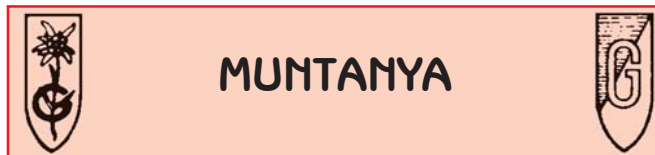
- A la nanita, nana (Cançó popular)*
Harm. Norman Luboff.
- Si el món és ple de gebre (Oratori de Nadal)*
Joan S. Bach.
- Per damunt la neu (Nadala nord-americana)*
W. Martin.
- El camí que féu Jesús (Espiritual negre)*
R. F. Ynera.
- Els àngels de la glòria (Popular francesa de Nadal)*
Harm. Manel Oltra.

I vàrem cantar de conjunt amb la Coral Esclat, sota la direcció de Víctor Barbé i Carme Julià:

- Allà en un pessebre (Nadala popular nord-americana)*
Harm. James E. Spilman.
- Joia en el món*
G. F. Haendel.

Va resultar una trobada molt agradable al costat dels companys de la Coral Esclat amb qui, d'altra banda, hem coincidit infinitat de vegades al llarg dels anys -que ja són molts- en què ambdues Corals vénen sent dirigides pel mateix director, l'amic i mestre Víctor Barbé.

Aurora Vila i Guàrdia

A PROPÒSIT DE... UNA NOVA EDICIÓ DE NATURTRESC

El Club ha assumit la responsabilitat d'organitzar dues caminades anuals dins la programació de l'Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès, AEEB, anomenades Naturtrec. Les sortides tenen lloc fora de la ciutat de Barcelona, en un radi màxim aproximat de 100 km des de la ciutat, i es complementen amb les multitudinàries i ja tradicionals Barnatrec, que tenen lloc dins la ciutat. Una d'aquestes, també l'organitza la nostra entitat. Són activitats obertes a totes les edats, visquin on visquin, i afiliats o no a entitats excursionistes.

Posem la capacitat organitzativa dels socis del *Gràcia* al servei de tothom de la comarca del Barcelonès. I som els que més n'organitzem.

Aquest voluntarisme, no va renyit amb el rigor. El participant ho demana cada vegada més, i potser a vegades s'excedeix, ja ho sabem. Però, és respecte a nosaltres que aquesta exigència és necessària. Primer, eliminar riscos, i segon, fer les coses fàcils, ens garanteix uns bons resultats i evitar desgast en l'entusiasme que, periòdicament, surt de la nostra base social.

És prevenir, anticipar-se, i bandejar la improvisació. És escriure tot el que cal fer, preguntar-se què pot fallar i definir el pla B -que està tant de moda-. I, també, economitjar esforços. Petits esforços de molts, millor que molts esforços de pocs. Sovint el que dificulta l'aportació d'aquells, és la indefinició en delimitar-los.

Ho hem comprovat, hi ha voluntat en col·laborar, però desconèixer l'abast fa retenir-se. És lògic, ningú es vol trobar engoixat. Per tant, convé no actuar forçats, si el soci que col·labora ho troba satisfactori, hi haurà *negoci*. Ell hi guanya i l'entitat també. Estimat soci i lector, voldria que em perdonessis la derivació argumental, i permet-me el desenllaç.

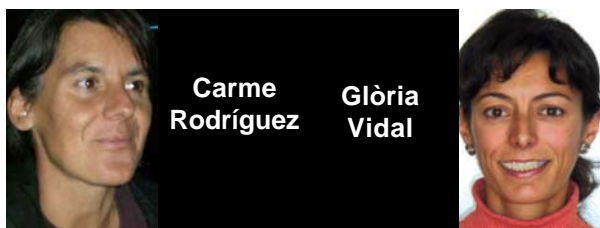
Amb la Maite, en Joan Anton i l'Eduard, el passat dia 14 de desembre, hem enllestit una nova edició de Naturtrec. Ha tingut lloc pel terme d'Oristà (Lluçanès), aprofitant l'itinerari publicat a Mai Enrera, número 451, amb bona participació i molt passada per aigua; on vam poder variar l'itinerari perquè ho havíem previst, donat que la riera Gavarresa era impossible de travessar; traslladar el lloc de dinar dels dos autocars de caminadors; atendre, in situ i satisfactòriament, una emergència mèdica; i procurar el tracte amical que tots esperem rebre quan compartim activitats excursionistes. El feed back sovint només actua davant les queixes, però nosaltres hem fet el que calia fer. ¿Què útil és un fòrum com el de la M-M?

Ara, cap a la propera Natur del 26 d'abril.

Roger Lloses

(Fotografies a les contraportades)

CICLE D'AUDIOVISUALS JOSEP BUCH I PARERA

CHO OYU NON STOP

El 18 de desembre Xavier Arias va oferir un audiovisual/conferència sobre l'ascensió al Cho-oyu (8.201 m) duta a terme el setembre del 2007. Vam tenir ocasió de preguntar tot allò que ens interessava de l'ascensió i del món de les

expedicions a l'Himàlaia. Una ascensió feta per commemorar el 85è aniversari del Club Excursionista de Gràcia i en què es va fer un homenatge a la Matagalls-Montserrat, aconseguint pujar al cim d'un 8.000 en menys de 24 hores en solitari i sense oxigen.

MONTBLANC, UN CLÀSSIC

El 22 de gener dos grups d'amics del club van compartir amb nosaltres les respectives ascensions al Mont Blanc fetes per vies diferents i en moments diferents.

Octavi Roig, Greg Van Hoof i David García aprofitant el pont de Sant Joan del 2008 van planejar pujar al Mont Blanc per una de les quatre vies normals. Al no disposar de temps per fer una aclimatació prèvia decidiren pujar en tres dies, fent nit al refugi Tête Rousse i al Ref. Gôuter. El bon temps els acompanyà i el 23 de juny a les set del matí aconseguiren fer cim. Després d'una baixada interminable aabaren agafant-se un dia extra de descans a Cham.

Per altra banda, després de trobar-se en variades sortides del CEG als Pirineus, Albert Alcantara, Dèbora Minguez,

Enric Martínez, Pep Bellavista i Xavi Mestres van proposar-se d'anar als Alps a pujar tot un clàssic com és el Mont Blanc. La idea inicial era fer-ho des de Chamonix per l'anomenada ruta dels quatremils i sense agafar cap mitjà mecànic, de refugi en refugi. Abans però, feren una estada d'acimatació a la vall d'Aosta, fent el Gran Paradiso. Ens presentaren el seu audiovisual per mostrar un recorregut fàcil i fascinant amb el qual coronar el sostre dels Alps.

AVANÇ

Esteu tots convidats als propers audiovisuals:

- **Everest 2008**, el 19 de febrer a càrrec de Xavier Arias i Xavier Aymar

- **Cordillera Blanca (Perú)**, el 19 de març a càrrec de Jaume Asensio i David Moreno

- **L'Alt Atlas: entre Imilchil i Zawir-Ahançal**, el 16 d'abril a càrrec de J. Rafel Alsina, Joan Guirao i Joan Castelltort

Des d'aquí volem agrair la participació i col·laboració de tots els ponents dels audiovisuals que fan possible que cada tercer dijous de mes, puguem descobrir nous racons de les muntanyes i puguem gaudir amb les seves aventures i experiències.

I a tots aquells que tingueu ganes d'explicar la vostra història només cal que contacteu amb nosaltres directament o mitjançant el correu electrònic audiovisualsceg@cegracia.cat. Fins al proper audiovisual!

Laia Colomer, Carme Rodríguez, Glòria Vidal i Alba Artís

(Fotografies a les contraportades)

VI Cronoescalada Nocturna

El passat divendres 12 de desembre es va disputar la VI cronoescalada nocturna de Vallter organitzada per l'Esquí Club Camprodon. La prova encetava la temporada pirinenca d'esquí de muntanya. La sortida es va donar a les 21,30 h de la nit i els corredors van pujar per la pista que passa pel refugi d'Ull de Ter fins a la part superior de l'estació. En total van fer un desnivell de 500 m amb poc més de 20 minuts, alguns una mica més.

Van participar-hi quasi bé 90 persones. La nit va ser fresca però la lluna plena va permetre els corredors de gaudir d'unes sensacions diferents. El reflex de la lluna va fer que molts participants pugessin amb el frontal tancat. A l'arribada a -5° C es divisava les llums del golf de Roses.

Entre els participants destacats i havia l Kilian Jornet, Marc Pinsach, Toti Bes, Joan Maria Vendrell, Dani Leon entre d'altres. També hi havia alguns dels més joves membres del Centre de Tècnica d'esquí de

Muntanya de Catalunya que varen fer un excel·lent resultat. Van assistir-hi també alguns participants de Madrid, cal destacar al jove Álvaro Tremiño amb la tercera posició. El nostre consoci Ferran Bofill va acabar a la meitat de la classificació amb moltes ganes per aquesta nova temporada i anima des d'aquestes línies a tots els qui estigueu interessats a provar el món de les curses d'esquí de muntanya.

La cursa va acabar en un sopar al restaurant de les pistes d'esquí de Vallter.

GENERAL

1. Kilian Jornet 0:21:26
2. Marc Pinsach 0:22:57
3. Alvaro Tremiño 0:23:16
4. Jordi Bes 0:23:56
5. Joan M. Vendrell 0:24:32
6. Dani Leon 0:24:50
7. Jaume Estanyol 0:25:12
8. Aleix Fàbregas 0:25:16
9. Genis Zapater 0:25:24
10. Pau Costa 0:25:32
44. Ferran Bofill 0:32:54

DONES

1. Mercè Magem 0:36:34
2. Yolanda Romero 0:40:47
3. Anna Claret 0:40:51

Ferran Bofill

GEDE

EL GEDE RECOMANA:

Malgrat que quan llegiu aquest article, potser serem a les acaballes de l'hivern, volem recomanar-vos molt especialment la revista Desnivell i en concret el número extraordinari 270, ja que els consells de calçat i roba pel fred, com millorar la nostra tècnica en gel i mixt, com fer unes reunions ben fonamentades i els consells per evitar les allaus, són de vital importància.

Des del GEDE us recomanem guardar aquest número en concret com a llibre de capçalera.

BIVAC IMPROVISAT

El fet d'haver de passar una nit en un bivac improvisat, no és una decisió fàcil, però a vegades l'hem de prendre d'una manera no voluntària, si no per veure'ns obligats per una situació adversa, de totes passades per si se'ns presenta, tingueu present els següents consells.

Caveu de forma directa en un pendent de neu tova, que és el tipus de refugi d'emergència més fàcil de fer. Excaveu recte, fent un túnel de l'ample aproximat de les espatlles, aproximadament d'un metre de fondària i de l'alçada que hi càpiga una persona asseguda, l'alçada del forat dependrà de la facilitat amb què puguem tapar la cavitat.

Com més estreta sigui l'entrada, més fàcil serà tancar el nostre refugi. Encara que haguem d'excavar cara amunt i que la neu ens caigui al damunt, sempre és més fàcil que fer-ho al revés.

El forat hauria de tenir forma d'ou per poder encabir una persona asseguda, amb una mica més de feina, el podem fer més ample per poder encabir-hi més d'una persona. Si podem fer un seient dins el forat, la nostra pernoctació sempre serà més còmoda, sobretot si el fem inclinat una mica cap endins. És important fer un forat amb el piolet a l'alçada de la vista, d'aquesta manera aconseguirem que entri aire fresc, en el nostre improvisat seient, podem dipositar-hi la corda, motxilla, etc. per tenir un millor aïllament. En cas que haguem fet més d'un refugi, els podem unir amb una corda com a mesura de seguretat. Si tenim els peus freds hem de descordar-nos els cordons i posar els peus dins la motxilla perquè ens proporcioni una mica d'escalfor.

Bé doncs, com que una imatge val més que mil paraules, estudeu-vos aquesta il·lustració i que quedi gravada dins la vostra memòria, per si un dia us veieu en la necessitat d'utilitzar-ho.

Aquest article, està traduït de la revista DESNIVEL amb el seu consentiment.

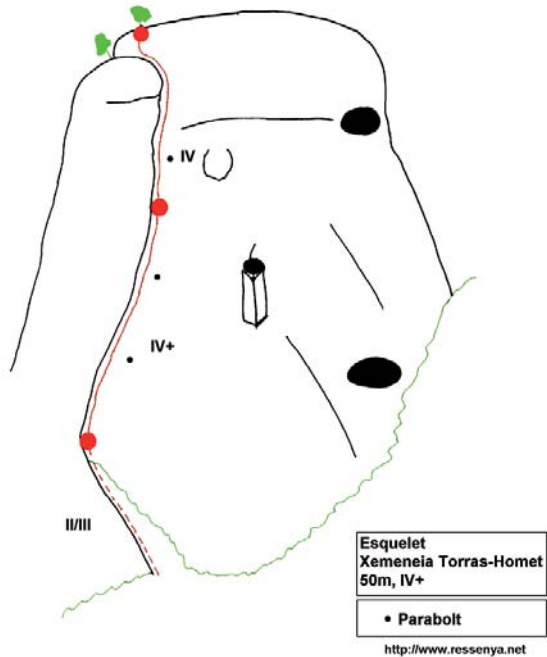
Montserrat- Agulles
Agulla de l'arbret
 Via OM MANI PADME HUM
 Recorregut 100 m
 Dificultat màxima obligada V

Descripció:

La via comença a 10 metres de l'aresta brucs, les assegurances es veuen des del peu de la via i està ben assegurada, el descens es pot fer en dos ràpels per l'aresta Brucs, o un ràpel de 55 m o dos (un de 20 i l'altre de 35) per la cara est, posar-hi atenció a la sortida de l'instal·lació del ràpel.

ramonage per la xemeneia amb bona presa i uns metres més amunt trobarem un parabolts, seguirem per la xemeneia fins a trobar un bloc encastat on podem fer reunió, (L3) hi ha dos parabolts, però si volem podem continuar sense fer reunió i utilitzant un parabolts d'assegurança ja que les cordes arriben bé fins dalt, prosseguirem per la xemeneia i trobarem un altre parabolts per protegir-nos de la sortida de la xemeneia, cal anar amb compte perquè la part esquerra està una mica descomposta i podem llançar pedres avall. La reunió és una bona alzina que podem reforçar si volem amb una altra situada més amunt. El descens és a 10 metres del cim per la cara nord i cal desgrimir fins a trobar la instal·lació, un parabolts amb anella i una sirga antiga amb anella.

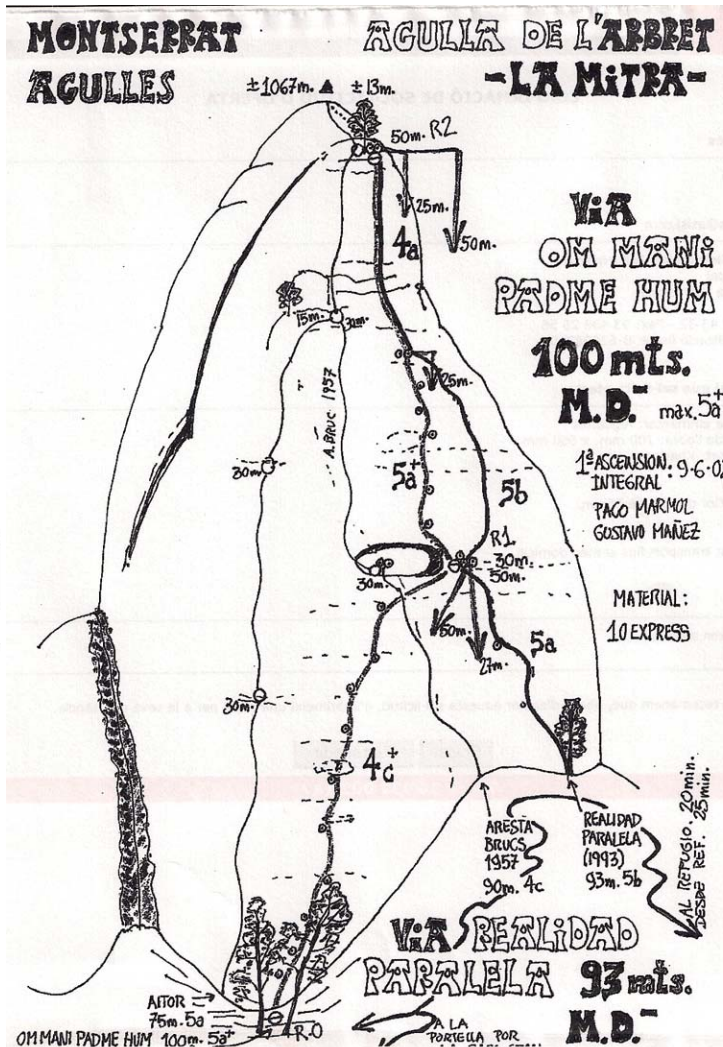
Martí Santamaria

L'esquelet
 Via Torres Homet
 Recorregut 50 m
 Dificultat màxima obligada IV+

Descripció:

La via comença per una canal fangosa, que cal anar en compte quan sortim a l'incorporar-nos en la roca arribant a la primera reunió, la reunió és còmoda i amb dos parabolts. L2 se surt en

<http://www.balmat.es>

QUADERN TÈCNIC DEL FROG

El *frog*, és un aparell tècnic d'una gran utilitat en moments puntuals, en què ens trobem amb una mica de dificultat per arribar a una assegurança llunyana o que

necessitem xapar d'una manera ràpida.

L'aparell ens serà útil, però hem d'observar una sèrie de consells, per no tenir sorpreses.

- Portar el *frog* amb les lleves obertes.
- El *frog*, sempre ha de treballar en posició vertical
- Si ens hem d'agafar al *frog*, sempre fer-ho o per la cinta o pel mosquetó, mai per les lleves, perquè s'obriria i cauríem.
- L'ancoratge del *frog*, ha de ser metàl·lic com un mosquetó, o un parabol.

Tal com hem explicat anteriorment, el *frog*, és un aparell que ens permetrà estirar-nos una mica més, per arribar a una assegurança, gràcies a la seva cinta rígida i la part mecànica, el *frog* ens dona aquests centímetres de més, que a vegades ens falten per arribar a 'xapar' i evitar-nos pujades d'adrenalina alienes a la nostra voluntat.

Descobriu-lo i fruiu d'aquest enginy.

TIBLOC

El TIBLOC, aquest bloquejador és un aparell petit i simple, però molt útil per la seva mida i pes 39 grams, val la pena portar-lo, ens pot ajudar molt i s'ha d'utilitzar amb cordes de 8 a 11 mm.

El TIBLOC té l'avantatge sobre el nus *machard*, que no es trava al fer tracció sobre la corda i ens permet remuntar cordes amb facilitat, encara que siguin mullades i també el podem utilitzar com a politja per remuntar pesos.

LLEGAT D'EN JOAN MARTINEZ BRUALLA

Hem rebut el llegat d'un membre del GEDE que l'any 1965 escalava amb nosaltres. Dissortadament en Joan ja no hi és entre nosaltres, però la seva família ha recordat que el GEDE va marcar aquella etapa de la seva vida i han cregut que el millor lloc per dipositar els seus llibres és a la biblioteca del GEDE i és una col·lecció molt interessant.

Agraïm moltíssim el seu gest.

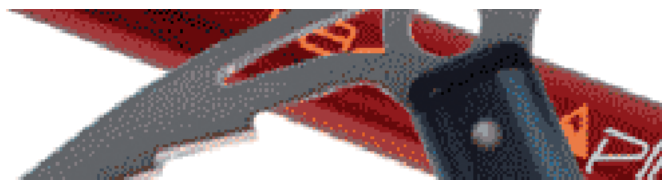
Horizontes conquistados	Gaston Rebuffat
Glaciares de los Alpes	R.C. Bachmann
Expedicion al Everest	Charles Clarke
Las Dolomitas	Hermam Frass
K 2	Reinold Messner
Alpinismo espanyol en el mundo	Jose Maria Azpiazu
El Macizo del Montblanc	Gaston Rebuffat
En paredes extremas	W Pause
Las grandes paredes	Reinold Messner
Técnica del hielo	Andrea Mellano
Escaladas en Yosemite	George Meyers
Hielo, roca y nieve	Gaston Rebuffat
La integral del Peuterey	Louis Audoubert
Cerro Torre	Casimiro Ferrari
Kangchenjunga	Charles Evans
La Conquista del K2	Ardito Desio
Le Cervin et les hommes	Walter Schmid
Everest	Chris Bonington
Esqui extrem	Patrick Vallençat
Aventures extremes	Toni Habeler
Els conqueridors del inútil I	Lionel Terray
Els conqueridors del inútil II	Lionel Terray
Victoria en solitario	Peter Habeler
Los Picos de Europa	Jose Ramon Lueje
El desafio	Reinold Messner
Everest sin oxigeno	Reinold Messner
Solo Nanga Parbat	Reinold Messner
Séptimo grado	Reinold Messner
La montaña resplandeciente	Peter Boardman
La escalada del Cervino	Eduard Wympfer
342 heures dans les Grans Jorasses	Rene Desmaison
Caminant a Montserrat	Ramon Ribera Marine
Pedraforca	Joan Miquel Dalmau

Novetats biblioteca:

Pirineos 1000 ascensiones III de Gavarnie a Bielsa (vias normales y escaladas faciles)

Donació de: Robert Castells
Salut

Martí Santamaria

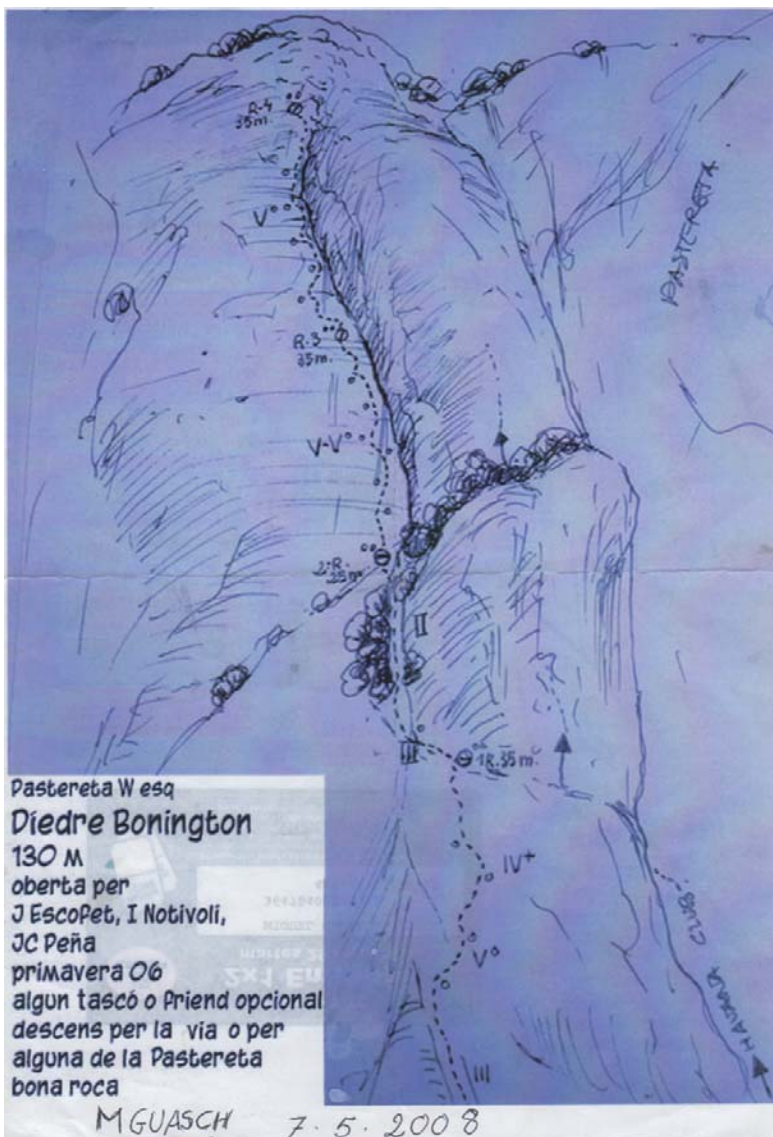

EN MANEL GUASCH RECOMANA

Montserrat sud- Serrat de la Pastereta W Diedre Bonington

Via de 4 llargs, 130 m dificultat V, ben assegurada. Com a material opcional podem posar algun encastador o Friend. El descens es pot fer rapelant per la mateixa via o per qualsevol de la Pastereta.

L1 35 m, 4 xapes II-V-IV+, L2 25 m II, L3 35 m, 7 xapes V,
L3 35 m, 5 xapes V.

Montserrat sud-Plec Vinya Nova Via Urquiza-Olmo 150 m, V+

Via de 3 llargs que va pels ràpels que s'utilitzen per baixar de la Roca Gris. Les principals dificultats es troben en el primer llarg.

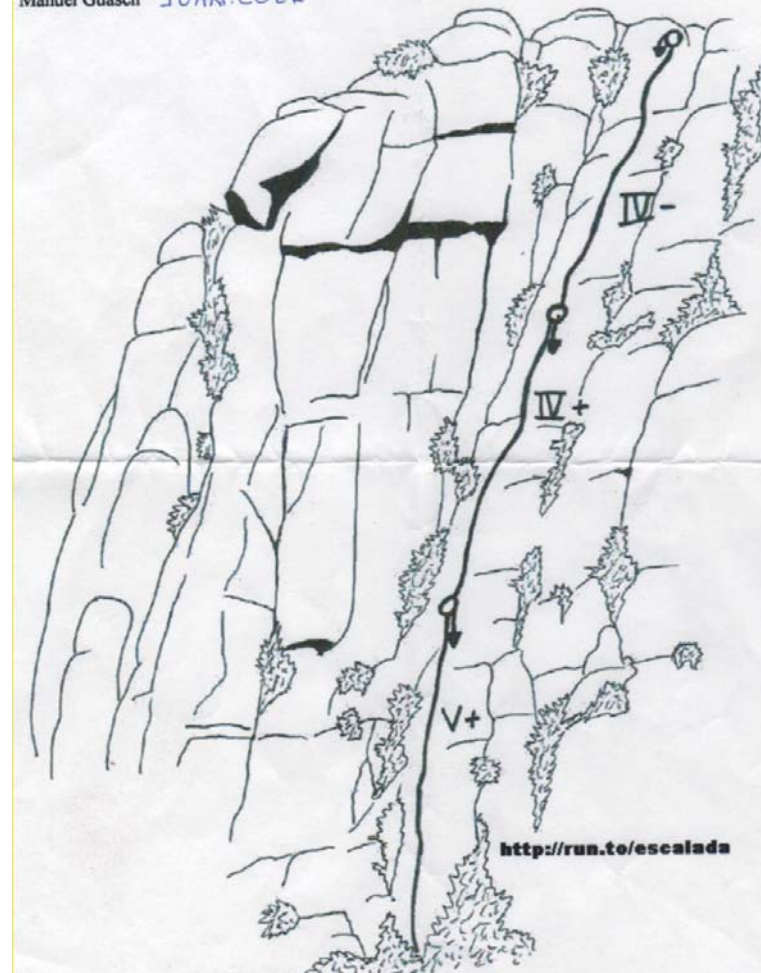
L1 50 m, V+ , L2 45 m, IV+, L3 45 m, IV-.

Material: cintes exprés. La via presenta les principals dificultats en el primer llarg. Com que l'orientació de la via és sud, és una via recomanable per als dies d'hivern. L'aproximació es realitza des de la Vinya Nova. Aneu cap a la vall principal i localitzeu un camí amb taques blanques que puja cap a les parets. Un cop hagueu arribat a la Roca Gris, cal pujar per la canal uns 5 minuts. La via queda a la nostra esquerra, sobre un ressalt de roca. Descens per la mateixa via en 3 ràpels de 45 m, 45 m i 50 m.

23abr 2008

MONTSERRAT Plecs de la Vinya Nova via Urquiza-Olmo

Manuel Guasch JUAN COLL

Ajuntament de Barcelona

COL·LABORACIÓ

SABIES QUE...

– **La marea** és un moviment cíclic del nivell de l'aigua del mar causat per l'atracció gravitatòria del Sol i, principalment, de la Lluna. Al Mediterrani la variació entre els nivells de plenamar i de baixamar gairebé mai arriba a un metre. En d'altres llocs del planeta, com a la badia de Fundy –a la costa est del Canadà– o a l'estuari del riu Severn –a la costa sud-oest d'Anglaterra– l'alçada de l'aigua, entre la marea alta i la marea baixa, pot variar més de 15 m.

– **El primer "8.000" conquerit** va ser l'Annapurna, de 8.078 m. El juny de 1950 els francesos Maurice Herzog i Louis Lachenal arribaren al cim després de muntar diversos campaments escalonats i de molts dies d'esforç. Sorpresos per una forta tempesta de neu i pel monsó, realitzaren un emotiu i dramàtic retorn que els costà sofriments i greus mutilacions. Aquesta ascensió, tot i això, inicià l'època d'or de la conquesta dels pics més alts de l'Himàlaia.

– Per **Gràcia** hi passaven, a l'antiguitat, dues importants vies romanes. La que comunicava Bàrcino amb Castrum Octavianum (Sant Cugat del Vallès), pujant pels actuals passeigs de Gràcia, riera de Sant Miquel, av. Príncep d'Astúries, plaça Lesseps, av. de Vallcarca i carrer Gomis, tramuntava el Collserola i arribava fins a Sant Cugat. L'altra coincidia amb el traçat de l'actual travessera de Gràcia i era, segurament, un vell camí preromà que travessava –sense passar per la ciutat de Bàrcino– el pla de Barcelona des del Besòs al Llobregat.

– La **mntanya més alta respecte al centre de la Terra** no és l'Everest sinó el Chimborazo (6.310 m), a l'Equador. Això és a causa que el nostre planeta, per efecte de la rotació, no és perfectament esfèric, essent el seu radi més llarg a l'equador que als pols. El cim del Chimborazo, situat a 1º de latitud al sud de l'equador, tot i tenir una alçada de 2.534 m menys que l'Everest, es troba a 6.384 km del centre del planeta, 2,1 km més que la distància que separa aquest punt del cim del colós asiàtic, situat a una latitud de 28º al nord de l'equador.

– La **part blanca de les cagarades** dels ocells és l'"orina". En els humans, per descomptat, els residus líquids es recullen a la bufeta i els eliminem com a orina líquida. En els insectes, rèptils i aus l'aigua s'extreu de l'orina. L'àcid úric resultant es barreja amb els residus sòlids i, ambdós, són defecats junts. Aquests animals no orinen (si més no, com ho fem nosaltres).

– El **primer refugi d'alta muntanya de la península Ibèrica**, situat a la capçalera del riu Ter a 2.325 m d'altitud, erigit per una entitat excursionista, fou el d'Ull de Ter, a la comarca del Ripollès. Obra de l'arquitecte Jeroni Martorell, va ser construït pel Centre Excursionista de

Catalunya i obert l'any 1909. Un cop enderrocat pel pas del temps i les inclemències, se n'hi edificà un altre, inaugurat el 1959.

– L'any 1931 la **gelera de la Maladeta escopí**, momificat pel gel, **el cos d'en Pierre Barrau**, un fuster i caçador d'isards –veí de Luchon–, que també feia de guia, conegut per Pierrine i per Barrau de la Maladeta. Barrau havia patit un accident en caure dins d'una de les esquerdes de la gelera, mentre acompanyava dos joves francesos a la Maladeta. El cos va aparèixer al cap de cent set anys, ja que el tràgic accident es produí l'11 d'agost del 1824.

– Tres quartes parts de la superfície de la Terra estan cobertes pels oceans. De fet, des de l'espai, el nostre planeta es un **planeta blau**, format exclusivament per aigua. Així doncs, en lloc de Terra l'hauríem d'haver anomenat Aigua.

– A finals de 1911 es va establir una mena de competició entre el britànic **Robert F. Scott** i el noruec **R. Amundsen** per tal de veure quina de les seves expedicions arribava primer al pol Sud. Amundsen ho aconseguí el 14 de desembre. Scott hi arribà el 18 de gener del 1912. Vençuts en la "cursa", immobilitzats per les torbonades i les baixes temperatures, ja en el viatge de retorn a la base, Scott i els seus quatre companys van perdre la vida a causa del fred i la fam. Al costat del cadàver d'Scott, dins la seva tenda, s'hi trobà el famós diari de l'expedició, amb notes escrites fins els seus darrers moments, i una carta, "Per a la meva esposa", en què l'explorador, en un **gest de tràgic realisme**, havia ratllat la paraula esposa i l'havia substituïda per la de *viuda*.

– A la bonica **tardor**, en realitat, les fulles no "canvien" de color. Normalment les fulles tenen el color verd perquè contenen clorofil·la. Quan la fulla mor, la clorofil·la desapareix i els altres colors, associats a les substàncies que té la fulla, dominen i emergeixen. Tota la paleta de grocs, marrons, rogencs... es mostra, llavors, a la nostra vista.

– La **primera expedició extraeuropea organitzada pel GEDE** amb el suport de tot el Club va ser, els mesos de gener i febrer del 1967, a les muntanyes de l'Àfrica Centre-Oriental. Commemorant el XXV aniversari del Grup, s'assoliren els principals cims del mont Kenya, Ruwenzoni, Kilimanjaro i Mawenzi. A aquesta expedició en seguiren d'altres a l'Alt Atlas (1968), també a l'Àfrica, i la primera visita a l'Himàlaia (1970), concretament, al Nilghiri IV, de 6.750 m.

– Les cascades o **salts d'aigua més llargs del món** són el *Salto Àngel*, a Veneçuela, de 979 m d'alt; el *Tugela*, a Sud-àfrica, de 948 m, i el descobert fa pocs anys en plena selva andina i conegut pels pobladors de la zona amb el nom de *Gocta*, de 771 m, al Perú. El que potser no sabeu és que el *Salto Àngel* i aquesta regió foren explorats per primera vegada, l'any 1927, pels catalans Joan Mundó i Feliu Cardona. La cascada rebé el nom de l'aviador i aventurer nord-americà James C. Àngel que, el 1935, sobrevolà –per encàrrec de Feliu Cardona– el lloc i, sorprès per les proporcions del salt, amb l'avioneta baixà al fons del

GRIFONE®

congost per tal de mesurar-ne l'alçada. En sortir, de nou, al cim de la cascada, l'altímetre assenyalava un desnivell de quasi mil metres.

– **Els primers tramvies**, que eren de tracció animal, foren posats en servei a Nova York el 1842. Als Països Catalans el primer tramvia –primer també de l'Estat espanyol–, també arrossegat per cavalls o mules, fou el de Carcaixent a Gandia, que entrà en servei el 1864. El 27 de juny de 1872 va ser inaugurat el primer servei regular de tramvia que unia la ciutat de Barcelona i la vila de **Gràcia**, concretament, entre el pla de la Boqueria i els *Josepets*. Permetia el viatge d'unes 50 persones i el trajecte, que passava pel passeig de Gràcia i pel carrer Gran, podia ser més curt i arribar únicament fins a la travessera o més llarg, enfilant-se fins a la plaça de Rovira i Trias o acabar al barri de Vallcarca.

– A partir del 1939, amb **el franquisme**, és sabut que la llengua catalana quedà reduïda –també en els ambients excursionistes– al seu ús en “la intimitat”. Era obligat de fer les circulars, conferències, propaganda i butlletins en castellà. A mitjans dels anys cinquanta molts centres, entre ells nosaltres, comencen a publicar i fer –tot i algun ensurt i denúncia per part de les autoritats– alguna cosa en català. A partir de febrer del 1959 **el nostre Butlletí** esdevé bilingüe, amb articles en català i castellà. Quan s'arriba al número de gener-febrer del 1974 es tornà a publicar, íntegrament, en la llengua del país.

– La xemeneia de la bòbila Almirall de Terrassa té el rècord Guinness pel fet de ser la **xemeneia amb escala de cargol més alta del món**. Té 63 m d'alçada i l'escala que –per l'exterior, clar– permet pujar fins el capdamunt té 234 esglaons.

Josep Arisa

EL NADAL DE NAGUIB

Naguib caminava d'esma, aquell cap al tard d'un dia de Desembre, per la populosa ciutat hindú on vivia. No era molt vell, però l'es condicions de vida d'ell, com les d'un gran nombre d'habitants del país, l'havien de-pauperat de tal manera, que era una autèntica ferralla humana.

Amb tota la força de voluntat que li restava procurava aguantar--se dret, perquè sabia que el deixar-se caure, seria el final: la mort. Arribà l'instant en què ja no pogué més: se li ennuvolà la vista, li flaquejaren les cames i caigué a terra, tan llarg com era.

Feia un parell d'hores que havia caigut. Fosquejava, te-nia els ulls clucs i cada vegada es notava més dèbil i acabat. Inesperadament, notà que era agafat per sota els braços i les cames, i que se l'emportaven qui sap a on; junt amb d'altres que, com ell, havien arribat al final d'una miserable existència.

Però no. Els portaren a un edifici, i el posaren a un llit, en una cambra molt gran, on n'hi havia molts de llits. Unes mans femenines li eixugaren la suor i li donaren a beure, a petits glops, una beguda reconfortant, que anava em-passant-se àvidament. Entreobrí els ulls i veié un rostre de dona jove, amb un vel blanc, amb uns ribets de color, que el mirava somrient.

Havia tingut sort. L'havien recollit en una missió sale-siana. Els seus ulls vidriosos, miraven els de la monja que l'atenia. En aquell instant era mitjanit; al fons de la cambra ressonaren unes dolces melodies i nadales. Naguib amb ulls interrogants, va preguntar-ne l'origen i el significat, ella se li apropà a l'oïda, dient-li que els cristians, con ella, commemoraven aquella nit la vingu-da a la terra del fill de Déu fet home, per deslliurar-nos del pecat.

La monja veia que Naguib es moria; li resumí sumàriament les veritats de la fe cristiana i li preguntà, si volia morir cristià i ell assentí amb un moviment de cap, amb el temps just de rebre el baptisme i passar el Nadal al cel.

Antoni Moreno

ALTES DE SOCIS

- 8271 NÚRIA PUIG ORTIZ
- 8272 GLÒRIA VALLS GÓMEZ
- 8273 NÚRIA SAAVEDRA HERNÁNDEZ
- 8274 SERGI RECACHA LIMERES
- 8275 AGATA SIUDAK
- 8276 CARLES VIGIL MONTSERRAT
- 8277 GLÒRIA CASANELLAS PEÑALVER
- 8278 XAVIER FERNÁNDEZ FÍNEZ
- 8279 ROGER MARTÍ RIBAS
- 8280 SARA ESPINA PÉREZ
- 8281 THOMAS DE COLOMBEL
- 8282 MARIA CABRERA DELGADO
- 8283 RAIMON GARRIGA MORENO
- 8284 JOSE LAUSÍN LÓPEZ
- 8285 ELENA BORRELL BRITO
- 8286 GUILLERMO BELTRAN RODAT
- 8287 JOSÉ MANUEL MILLÁN PARCERO
- 8288 ALEIX GIRALT BELETA
- 8289 MARIAN FERNÁNDEZ CANO
- 8290 TIM KLUG
- 8291 RAMON DAVID I BLASCO
- 8291 MARC CABRÉ FÀBREGAS
- 8293 SÍLVIA SERRA SAGRISTÀ
- 8294 FÉLIX FURÉS RAVENTÓS
- 8295 GUILLEM SANMARTÍN VALLMITJANA
- 8296 ORIOL BACARDIT SALAS
- 8297 IRENE CABELLO ZAMORA
- 8298 ISAAC VAN DROOGE VIVES
- 8299 MILA MARTÍNEZ TORRES

Capiro Hospital

General de Catalunya

ACAMPADA

Sortida a Collserola

El dia 30 de novembre vam fer una sortida a Collserola, fent un itinerari a partir de l'Àrea de lleure de Can Coll.

Can Coll és una gran i bella masia del s. XVI, reformada i ampliada posteriorment. Es tracta d'una casa senyorial, amb capella i altres edificis annexos, restaurada el 1992. Actualment és la seu del Centre d'Educació Ambiental del Consorci Metropolità del Parc de Collserola.

Can Coll

Serralada Prelitoral (Montseny, Sant Llorenç de Munt i Montserrat). S'hi troba instal·lada una torre de vigilància del bosc de Collserola, que s'utilitza per controlar la serra de possibles incendis forestals (des de dalt de la torre es pot guaitar gran part de la serra).

Vista des del Puig de la Guàrdia

Després de visitar la masia, i veure un audiovisual que n'explica la seva llarga història, vam començar l'excursió sota l'alzina centenària de Can Coll. Segons ens van explicar, diu la tradició que a les masies es plantava un arbre (alzina, lledoner, ...) quan neixia l'hereu de la família.

D'allà ens vam dirigir cap al **Puig de la Guàrdia**, petita muntanya de la Serra Litoral d'uns 200 m per sobre del nivell del mar. Des de dalt del turó es pot veure tota la plana del Vallès (Vallès Occidental i Vallès Oriental) i al fons la

Després ens apropàrem a la **Masia de Can Canaletes** i a la reconstruïda església de **Santa Maria de les Feixes**, (al terme municipal de Cerdanyola del Vallès, Vallès Occidental), a la dreta de la riera de

Sant Cugat, a la seva confluència amb el torrent de Sant Iscle, dins l'antic terme de Sant Iscle de les Feixes. Apareix documentada el 1316 on s'indica que disposava de diversos altars. Depenia de l'església parroquial de Sant Iscle i va estar vinculada a la propera masia de Can Canaletes. Magí Negrevernís, ciutadà de Barcelona, la va reconstruir el 1784, després d'adquirir-la juntament amb la masia de Can Canaletes en una subhasta pública l'any 1770.

Es tracta d'un edifici barroc amb planta de creu llatina i un porxo d'entrada amb teulades a ambdues vessants i un campanar en forma d'espardanya o cadireta.

Les parets exteriors estan arrebossades imitant l'obra de paredat, i el campanar té un frontó decorat amb ceràmica de color verd. La nau central té una volta de canó reforçada amb arcs i descansa sobre un arcau sostingut per mènsules decorades amb volutes i motius vegetals. Antigament, les parets de la nau central estaven pintades. Les naus laterals tenen una cúpula aplanada decorades amb garlandes i una motllura vegetal al centre.

Després seguirem el camí fins l'església de **Sant Iscle de les Feixes**. S'esmenta per primer cop en un document datat el 17 d'abril del 995. A partir de la disposició de les tombes localitzades i d'altres restes, poden suposar la ubicació del temple preromànic. Devia ser un edifici petit, de fusta o tàpia, pavimentat amb terra batuda, amb una sola nau i un sol absis i envoltat per un cementiri de tombes antropomorfes.

Al segle XII, es construeix el temple romànic i l'absis es decora amb una pintura d'estil romànic. El nou temple és un edifici fosc amb poques finestres, una nau única i un sol absis al costat del qual hi ha un espai quadrat que podria ser un campanar o una capella lateral. Les parets estan fetes amb pedra local i

S. Iscle de les Feixes

Bus
esports de muntanya

Plaça del Diamant 9 • 08012 Barcelona
Telèfon i Fax 93 218 41 17
<http://personal2.iddeo.es/nus>
e-mail: espeleonus@eresmas.net

les cantonades amb carreus. Al interior diverses sitges guarden el delme pagat a l'església. Durant els segles següents, són freqüents les modificacions i construccions d'altars dedicats a diferents sants. L'església viu un lent procés, de degradació, especialment a partir de 1868 en què Sant Iscle deixa de ser parròquia. El 1995, es va commemorar el mil·lenari de la primera cita documental de l'església de Sant Iscle. Per aquest motiu, s'han fet diverses campanyes d'excavacions arqueològiques i s'ha restaurat el temple.

Després visitarem el **Bosc Gran de Can Catà**, terreny muntanyós i reserva natural. El bosc de Can Catà i el torrent d'en Fotja són un dels recorreguts més interessants quant a la vegetació que es poden fer per la serra de Collserola per la gran varietat d'arbres i arbusts, de colors diversos segons l'època de l'any. Es tracta d'un bosc mediterrani de 70 hectàrees situat a la vall de les Feixes, on hi ha diversos pins centenaris. Arbres centenaris conformen un bosc d'una gran riquesa paisatgística. En el recorregut trobem diverses fonts, però nosaltres vam arribar fins la **Font Nova** i la **Font Vella**. Un paratge insòlit amb una taula de pedra que, pel seu aspecte, s'anomena popularment amfiteatre romà, malgrat ser de construcció moderna.

Fins el segle XIX es va dedicar majoritàriament al conreu de vinyes, un conreu que va desaparèixer amb la plaga de la fil·loxera. El bosc està declarat, actualment, Refugi de Caça per la Generalitat de Catalunya amb l'objecte de conservació de la fauna. Hi ha una fauna molt variada, entre

la qual cal destacar la colònia més important d'Europa de mallerengues. Hi ha també importants colònies d'esquirols.. El Museu de Zoologia de Barcelona en té cura.

El camí de tornada ens portà de nou a Can Coll, on vam dinar.

Campament d'estiu 2009

Aquest any anem als **Alps de la Provença**,

- a la Vall de l'Ubaye,
- prop de la Barcelonnette,
- a uns 30 km de la frontera italiana,
- a uns 200 km de Torino,
- a uns 100 km de Cuneo,
- per sobre de Mònaco i la Costa Brava francesa

Es tracta d'una zona alpina, que ofereix moltes possibilitats per fer excursions i descens per ràpids, i també escalada, espeleologia, esports d'aventures, etc. També es poden fer visites a l'entorn; ja us n'anirem informant. De moment, per conèixer la zona, podeu visitar les pàgines web:

- <http://www.barcelonnette.com>
- <http://www.ubaye.com>

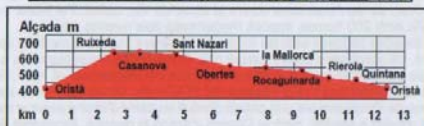
Us convoquem a l'Assemblea de la Secció d'Acampada, que tindrà lloc el proper dia 19 de març del 2009, a les 20,30 hores.

Xavier Misas

Fotografia de Joaquim Chaparro

A PROPÒSIT DE... UNA NOVA EDICIÓ DE NATURTRESC

Sortida i arribada de Barcelona: Pl. Catalunya

Tornada: 19:00 hores aprox.

Menjars: Esmorzar i dinar de mobilla.

Itinerari de muntanya: Oristà (460 m), carrer de la Ruixeda (595 m), Casanova de Solà-sagalers (590 m), Sant Nazari (570 m), les Obertes (500 m), la Mallorca (490 m), mas Rocaguinarda (480 m), cingle dels Set Còdol (430 m), la Rierola (440 m), la Quintana (450 m) i Oristà (460 m).

Longitud: 12,50 km aprox. **Durada:** 4:00 h. aprox.

Altitud màxima: Oratori dels Sants Màrtirs: 600 m.

Desnivell acumulat de pujada: 380 m **de baixada:** 300 m

PROPERA SORTIDA:

Dia 18 de gener. - Vidrà-Bellmunt-St. Pere de Torelló

Reserva de plaça a partir del 12 de gener (feiners de les 17 a les 21 hores) al tel. **616 672 173**.

INFO- NATURTRESC:

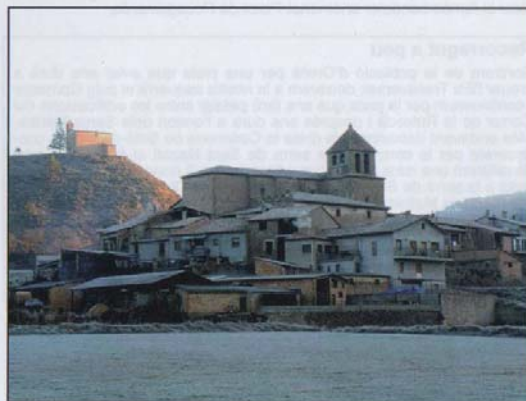
- Tel. 616 672 173 (sols dilluns de 17 a 21 h)
- asenexba@euro-senders.com
- www.euro-senders.com/naturtresp

NATURTRESC

14 de desembre 2008

Excursió a les rodalies
d'ORISTÀ
Comarca d'Osona

Oristà

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

CORRECCIÓ a carrec de:

UNIÓ DE FEDERACIONS
ESPORTIVES DE CATALUNYA

IMPRESSIÓ: Litografia Ochoa, S.L.

a/e:cegracia@cegracia.cat

web: http://www.cegracia.cat

Dip. legal: B.9720-1961

Imprès en paper ecològic